

ei tulnud mitte tagasi, sest et ma jo olli tahhenenud. Wasto Novembri·ku lõppo tuli Noa omma naese, omma poegade ja nende naestega laewast wålja, ehhitas Jumalale altari ülese, tannas tedda temma armo kaitsmise ja hallastuse eest, ja viis temmale ohvrit, s. o. qndi, mis temma Jummala auuks ärrapõlletas.

Jssandal olli hea meel sest ohvrist, ja ütles: „sesugust üleüldest mee-upputust ei pea ilmaski ennam tullema, egga eddespiddi fögil ma-ilma páwil lõppma ei semendamine egga leikus, ei fülm egga passaw, ei sui egga talwe, ei páaw egga õ; ja mo wifferkaar, mis pilwe ollen pánnud, se peab seaduse tähheks ollema minno ja innimeste ja igga ellawa hinge wahhel.“ Noa hakkas siis omma perrega maad harrima; agga temma poege nimmed ollid: Sem, Ham ja Jewet.

Mis waewab finno süddant,
Mis fal nduad fa,
Sell, kes on föige Jssand,
Köik holeks anna fa,

Kes pilwed, tqewa, tuled,
Köik hästi wallitseb;
Küll iggal aital tünned,
Et so eest murretseb.

6. Rahwas siggineb üestet; mitme keelte hakkatus; wiekesed ri- gid sundiwad; ebbajummala- tentistus.

Jummal on pannud ühhest werrest köik innimeste suggu föige ma peal ellama, ja on märanud sedda aega, mis ta enne on seadnud, ja raiasid, fus nemmad peatwad ellama.

Apostl. tegg. 17, 26.

Ma-ilma jagusid on viis: Europa, Asia, Afrika, Amerika ja Austrália. Asia jaust, mis Europaga raiastiko on, lähhääb üks kau-nis lai ma, kelle nimmi Weiße-Asia·ma, Wahhe·merre. *) Selle ma tahha hom-

*) Et sesinna merri Europa, Asia ja Afrika wahhel wahhet teeb, on temma omma nimme: Wahhemerri, sanud.